

nosti. Proslulou knihu J. Karabčijevského Lejděrmán přijímá značně polemicky. Škoda, že neměl v ruce prínikavé studie Zd. Mathausera. Lejděrmán detailně sleduje základní proměnu Majakovského pojetí světa z pozice „hrubého Hunna“ v tvůrce hledajícího svazek Umělce a Dělníka, vytvářejícího si umělý mýtus Dělníka. Zdůrazňuje ostrý předěl mezi lyrickými poemami desátých let a začátku let dvacátých a mezi neorganickými lyro-epickými poémami let následujících. Upozorňuje např. na hagiografické rysy poémy *V. I. Lenin*. Celkově je dílo Majakovského v sovětské epoše charakterizováno jako „experiment na vlastní duši“, který měl záporný výsledek.

Studie o I. Babelovi má dva názvy: *я хочу интернационала добрых людей* a *Национальные голоса и общечеловеческие святыни в Конармии И. Бабеля*. Lejděrmán píše: «В советской прозе никогда – ни раньше, ни позже – не было такого многоголосья, такого пиришества национальных, сословных, диалектных, конфессиональных языков». ⁴ Těto problematice autor věnoval analýzy, z nichž zvláště cením analýzu biblismů. Lejděrmán odmítá francouzský „původ“ Babelova stylu, třebaže je si vědom jeho blízkosti ke Gastonu Vidalovi či Maupassantovi.

Miroslav Zahrádka

Hasonlószágok és különbözőségek. Tanulmányok a magyar-szlovén irodalmi kapcsolatok köréből. – Ujamanja in razhajanja. Študije o slovensko-madžarskih literarnih stikih. Red. István Fried a István Lukács. Nakl. Kossics Budapest 1998, 321 s.

Na s. 9-155 vyšly příspěvky sborníku v maďarštině, na s. 179-321 slovinšky. Čtrnáct maďarských a slovinských badatelů otisklo v knize své příspěvky – někteří dokonce 3 nebo 4 stati. Recepce překladů slovinských literárních děl v maďarském prostředí a maďarských u Slovinců, přehled vývoje maďarské slovenistiky, styčné body díla France Prešerna a Sándora Petőfiho, epos u Prešerna a Vörösmartyho, dvoujazyční (maďarsko-slovinští) publicisté, slovinská literatura na stránkách časopisu *Nyugat*, postava uherského krále Matyáše Korvína ve slovinském písemnictví – to jsou hlavní náměty studií, které většinou už vyšly v maďarských a slovinských odborných časopisech. Vynikající tradice maďarské literárněvědné komparistiky má v této knize další pokračování, tentokrát za vydatného přispění slovinských badatelů. Zatímco o maďarsko-slovenských a maďarsko-chorvatských literárních stycích se píše dost často a obšírně, maďarsko-slovenské vztahy v této oblasti zůstávaly poněkud stranou. To se nyní našťástí mění. Takový námět jako Matyáš Korvín v literaturách střední Evropy by si zasloužil zvláštní sborník – snad se jej dočkáme.

Antonín Měšťan

⁴ Там же, с. 69.